

Full Dominical

7 de juny de 2015

FULL EXTRA

CORPUS 2015 - CÀRITAS
SANT FELIU DE LLOBREGAT

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

EDITORIAL

Càritas i Corpus, Caritat i Eucaristia

per Mn. Anton Roca

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Escric aquestes ratlles encara impactat per la darrera reunió de coordinadors de Càritas de la nostra diòcesi, el passat 15 de maig. Feia goig contemplar el treball fet per tants voluntaris, tant a les grans ciutats i viles com en els diversos pobles i poblets de la diòcesi. Volíem que a tots, en les diverses tasques, se'ns encomanés l'esperit de Càritas, que no és altre que l'esperit de Jesús, de l'Evangeli. Així, ben conjuntats, ens sentim tots participants d'un treball que no és d'uns quants, ni d'un grup particular, sinó de l'Església. Càritas està al servei de la Caritat de l'Església. En l'hora llarga de debat i diàleg, sorgiren preocupacions i problemes, escoltàrem les diverses realitats i iniciatives que pot fer i fa Càritas en els pobles, i l'anhel de coordinar-nos més. Molt enriquidor!

Un servidor, com a delegat episcopal, vaig voler remarcar que al costat de la feina i de la realitat dura dels moments presents, els voluntaris —i ara afegeixo tots els cristians, els qui llegiu aquestes ratlles també— hem de cultivar una sòlida espiritualitat que doni consistència i sentit al nostre compromís social. L'ajuda a Càritas i el treball a favor de la causa dels pobres no està contraposada a la vida espiritual, a la celebració litúrgica. Potser hàviem caigut a considerar la lluita per la justícia social i la vida espiritual com dues realitats independents i fins i tot contràries, quan, de fet, són complementàries i es necessiten.

La festa de Corpus ens ho recorda cada any. Ens ajuda a unir dues realitats que han anat juntes des del començament: Caritat i Eucaristia. Recordem aquell primer Dijous Sant en el qual Jesús ens deixà dos signes que sempre més han d'anar units: el lavatori de peus i l'Eucaristia. I per això resulta molt difícil imaginar per a un creient tant una missa sense el caliu i el compromís de la caritat, com uns cristians compromesos en l'acció social que no tinguessin el seu centre, origen i font en la taula on celebrem l'amor de Crist servidor, lliurat fins a donar la vida. Sant Joan ho diu clar: «Si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres» (1Jn 4,11).

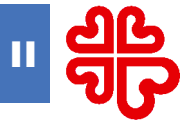
I l'amor que celebrem en l'Eucaristia constantment ens porta a preguntar-nos allò que diu el lema de Càritas d'enguany: «*Què fas amb el teu germà?*» I no podem respondre com Caïn: «*Que potser sóc el guardià del meu germà?*» Això seria aquella indiferència que tant blasma el papa Francesc. I és que, continuant amb el relat bíblic, Déu contínuament ens pregunta: «*On és el teu germà?*»

Els nostres bisbes, en la darrera Assemblea plenària de la Conferència episcopal, en la instrucció pastoral: «*Església, servidora dels pobres*» ens diuen on són, com es troben, què viuen els nostres germans. Diuen: «*la família es veu immersa actualment en serioses dificultats econòmiques que s'agreuuen per la carència d'una política de decidit recolzament a les famílies. Un bon nombre d'elles ha vist disminuïda la seva capacitat adquisitiva, cosa que ha generat un increment de desigualtats i noves pobreses, en no tenir la protecció social que necessiten i mereixen (un 43,2%, segons Fundació FOESSA). Aquesta situació és més greu encara en aquelles llars que han de cuidar alguna persona discapacitada o pateixen la pèrdua de treball d'algun dels seus membres, o de varis, o de tots.*» Després el document fa un subratllat sobre la situació de l'atur que afecta a tants joves, denuncia la situació dolorosa de la infància que viu en la pobresa, sofrint amb privacions bàsiques. Parla de l'increment del nombre de dones afectades per la pecúnia econòmica, parlant-se de la «feminització de la pobresa»; després de la situa-

ció dels ancians, la violència domèstica, de la qual en són les dones les principals víctimes. Finalment denuncia la situació de molts immigrants com una nova forma de pobresa: «*Els més pobres entre nosaltres són els estrangers sense papers, als quals no se'ls facilita Serveis socials bàsics...*»

Una descripció que demana per part nostra una serena reflexió, potser canviar el xip sobre tòpics, i un compromís generós: «*Què faig amb el meu germà?*» Càritas vol canalitzar el nostre suport, la nostra acció i la nostra ajuda, al servei d'una Església servidora dels pobres.

Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Persones ateses

Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

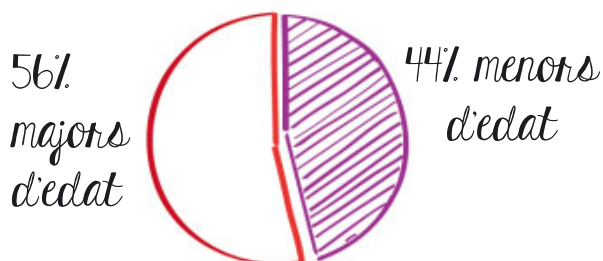
15.500 persones ateses

5.255 famílies ateses

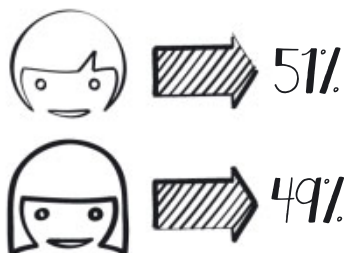

Trobada de voluntaris de Càritas Diocesana de Sant Feliu a Montserrat

56% majors d'edat

44% menors d'edat

51%

49%

Durant el 2014, s'ha experimentat un augment del **31%** de les persones ateses des dels diferents serveis de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, respecte l'any anterior. Un **90%** d'aquestes persones es pot considerar que estan en risc d'exclusió.

Pis compartit per mares amb fills de Sant Climent de Llobregat

Càritas parroquials

41.001 persones ateses

1.000.000 € destinats a cobrir les necessitats bàsiques de les persones

Els **40** grups de Càritas interparroquials i parroquials, han augmentat prop de 7.000 les persones que han estat ateses, respecte el 2013. Correspon a **11.322 famílies** que han rebut suport, principalment per a la cobertura de les necessitats bàsiques.

Jornades de formació de Càritas Catalunya

Més de 198.000 llars a Catalunya en situació d'exclusió social severa

Aquesta, és una de les dades més impactants que es van fer públiques en l'**Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya**, que es va presentar el passat més de febrer i que va ser elaborat per la Fundació **FOESSA**, promoguda per Càritas.

Amb dades del 2013, s'estima que són més de 570.000 llars, és a dir 1,8 milions de persones, les que estaven en risc d'exclusió social, de les quals prop de 685.000 persones en situació d'exclusió social severa i per tant, que necessiten una atenció social d'urgència. Tot i que Catalunya no és una de les comunitats autònomes amb major risc de pobresa i exclusió, un 20,9% de la població catalana està afectada per aquest risc d'exclusió i només el 33% de la població es pot considerar que no està afectada per cap dels indicadors d'exclusió.

Sembla evident doncs que, malgrat algunes veus parlen d'una millora de la situació econòmica i d'un inici de superació de la situació de crisi, aquesta recuperació no es veu reflectida encara en la situació de les persones. Aquestes segueixen patint de manera directa les conseqüències d'unes polítiques econòmiques, que no han tingut a les persones, la seva dignitat i els seus drets, en el centre de les seves accions i de la presa de decisions.

Les situacions i problemes d'exclusió social que més afecten a la societat catalana, són els relacionats amb l'ocupació, l'habitatge i la salut.

La desocupació i la prolongació d'aquesta situació en el temps, que estan experimentant moltes llars a Catalunya, sumat a la falta d'alternatives formatives a la desocupació, acaba esdevenint un desencadenant d'exclusió. Però l'ocupació no és sempre sinònim de situació d'integració social, ja que la precarietat laboral és un factor, que en molts casos, apropa també a les persones al llindar de l'exclusió social i especialment en el cas de les dones. L'ocupació temporal i irregular tenen un important vessant desintegrador i és per aquest motiu que des de Càritas apostem pels programes d'inserció i formació laboral.

L'acompanyament en els processos de recerca de feina, d'adquisició de competències transversals que facilitin l'accés de les persones al mercat laboral i la formació, són les principals eines que des de Càritas posem al servei de les persones per possibilitar-los aquest allunyament dels factors que generen exclusió.

En l'àmbit de l'habitatge o de l'exclusió residencial són les situacions relatives a l'accés, la inadequació, l'habitabilitat i la inestabilitat de l'habitatge, les desencadenants d'a-

quests factors d'exclusió. Moltes famílies han hagut de prendre mesures compensadores per encarar els problemes d'habitatge derivats de les dificultats econòmiques. Reduir despeses derivades de serveis bàsics, com gas, aigua i electricitat o bé l'acumulació de deutes, que no tan sols no solucionen aquestes dificultats, sinó que les agreugen.

La incidència d'aquesta situació en un altre àmbit com és el de la salut, és molt important donat que, segons l'informe FOESSA, 2 de cada 10 persones a Catalunya estan afectades per l'exclusió sanitària. Aquestes dificultats econòmiques deriven en que les famílies no puguin fer front o hagin de reduir despeses en alimentació bàsica, tractaments de salut i que per tant deterioreni la seva situació en aquest aspecte.

Per tot aquest conjunt de factors interrelacionats, des de Càritas Diocesana de Sant Feliu prioritzem també l'habitatge com un dels àmbits d'intervenció més importants. A través dels programes de **Sense Llar** i **d'Habitatge social**, s'han acompanyat 66 persones en els diferents projectes i 336 persones des del Centre d'Acollida Abraham per a persones sense llar.

Davant de totes aquestes situacions, és el suport social personal i el familiar, el que acaba esdevenint un dels principals factors de protecció i inserció social. En el cas de Catalunya aquesta xarxa social propera és intensa i plural, aconsegueix esmorteir els efectes de la crisi, sent un suport per a les persones.

En general, i segons FOESSA, en moments de necessitat 8 de cada 10 llars compten amb

ajuda, fet que evidencia que la cobertura i la solidaritat de la xarxa de suport informal és molt activa. Tot i així cal tenir present que un 4% de les persones que viuen soles no disposen d'aquest suport.

Davant les dades d'aquest informe realitzat per la Fundació FOESSA, queda palès, que el creixement econòmic no és sinònim del creixement de les persones, i que s'haurien de començar a aplicar polítiques que facin front a les causes estructurals de la pobresa i que contribueixin al veritable desenvolupament de l'Educació, la Sanitat, l'Ocupabilitat i a la redistribució de les riqueses. Calen polítiques que garanteixin la protecció social a tot el territori amb un sistema de garantia de mínims, que permetin un enfortiment dels serveis socials públics i que facilitin la promoció i l'empoderament de les persones.

Cal apostar fortament pel bé comú, corregir tots aquells factors que generen desigualtat a través d'inversions en educació, sanitat, pensions i rendes mínimes, per tal de no carregar els efectes de la crisi i del debilitament dels serveis públics sobre les llars i les persones. És important acabar amb aquestes situacions de pobresa cronificada i que es transmet de manera intergeneracional.

Cal que hi hagi un major pes de la resta d'actors no tradicionals alhora de planificar aquestes polítiques, la participació ciutadana, els moviments socials i en especial les entitats del tercer sector han de ser part activa en l'elaboració d'unes polítiques que haurien de tenir les persones, l'equitat i el bé comú, com a veritable centre.

